

- 2) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE analizowane w świetle powyższego wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie temu, aby wymóg dostosowania czasu wygaśnięcia koncesji stanowił odpowiednie uzasadnienie dla krótszego w porównaniu z koncesjami przyznanymi w przeszłości, czasu trwania koncesji objętych przetargiem?
- 3) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE analizowane w świetle powyższego wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie dla wprowadzenia obowiązku nieodpłatnego zbycia użytkowania środków materialnych i niematerialnych majątku, które tworzą sieć zarządzania grami i ich przyjmowania w wypadku zakończenia działalności, z powodu upływu końcowego terminu ważności koncesji lub z powodu decyzji o jej wygaśnięciu lub odebraniu?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep
(Niderlandy) w dniu 9 października 2014 r. – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank
przeciwko F. Wieland i H. Rothwangl**

(Sprawa C-465/14)

(2014/C 448/17)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Druga strona postępowania: F. Wieland, H. Rothwangl

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 oraz art. 94 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1408/71⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że byłemu marynarzowi, który wchodził w skład załogi statku morskiego z portem macierzystym w państwie członkowskim, nie posiadał miejsca zamieszkania na lądzie oraz nie posiadał obywatelstwa państwa członkowskiego, po przystąpieniu państwa – którego obywatelstwo ten marynarz posiadał – do Unii (wzgl. poprzedniczki prawnej Unii) lub po wejściu w życie względem tego państwa rozporządzenia nr 1408/71, nie można (częściowo) odmówić emerytury tylko z powodu, że rzeczony był marynarz w okresie ubezpieczenia (którego się domaga) nie posiadał obywatelstwa (pierwszego z wymienionych) państw członkowskich?
- 2) Czy art. 18 i art. 45 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, zgodnie z którymi marynarz, który wchodził w skład załogi statku morskiego z portem macierzystym w państwie członkowskim, nie posiadał miejsca zamieszkania na lądzie oraz nie posiadał obywatelstwa państwa członkowskiego, był wyłączony z ubezpieczenia emerytalnego, podczas gdy na podstawie tych przepisów za osobę ubezpieczoną uznaje się marynarza, który posiada obywatelstwo państwa członkowskiego, w którym statek morski ma swój port macierzysty, i ponadto znajduje się w takiej samej sytuacji, gdy w międzyczasie państwo, którego obywatelem jest pierwszy z wymienionych marynarzy – w chwili ustalania emerytury – przystąpiło do (poprzedniczki prawnej) Unii lub w międzyczasie względem tego państwa weszło w życie rozporządzenia nr 1408/71?

- 3) Czy na pytania 1 i 2 należy udzielić takiej samej odpowiedzi w przypadku (byłego) marynarza, który w okresie wykonywania swojej działalności zawodowej posiadał obywatelstwo państwa, które w późniejszym okresie przystąpiło do (poprzedniczki prawnej) Unii, w chwili tego przystąpienia lub wejścia w życie względem tego państwa rozporządzenia nr 1408/71 i w momencie dochodzenia swojego prawa do emerytury nie posiadał jednak obywatelstwa państwa członkowskiego, w odniesieniu do którego rozporządzenie nr 1408/71 ma jednak zastosowanie na podstawie art. 1 rozporządzenia nr 859/2003 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2).

⁽²⁾ Rozporządzenie rady (WE) NR 859/2003 z dnia 14 maja 2003 r. rozszerzające przepisy rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i rozporządzenia (EWG) nr 574/72 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi przepisami wyłącznie ze względu na ich obywatelstwo (Dz.U. L 124, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Bergamo
(Włochy) w dniu 13 października 2014 r. – postępowanie karne przeciwko Chiarze Baldo**

(Sprawa C-467/14)

(2014/C 448/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Bergamo

Strona w postępowaniu głównym

Chiara Baldo

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE, analizowane również w świetle zasad ustanowionych w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10], należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie ogłoszeniu przetargu na koncesje o czasie trwania krótszym od koncesji przyznanych w przeszłości?
- 2) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE, analizowane również w świetle zasad ustanowionych wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10], należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie temu, aby wymóg dostosowania czasu wygaśnięcia koncesji stanowił odpowiednie uzasadnienie dla krótszego w porównaniu z koncesjami przyznanymi w przeszłości, czasu trwania koncesji objętych przetargiem?
- 3) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE, analizowane również w świetle zasad ustanowionych wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10], należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie dla wprowadzenia obowiązku nieodpłatnego zbycia użytkownika środków materialnych i niematerialnych majątku, które tworzą sieć zarządzania gramami i ich przyjmowania w wypadku zakończenia działalności, z powodu upływu końcowego terminu ważności koncesji lub z powodu decyzji o jej wygaśnięciu lub odebraniu?